

Sygn. akt I C 285/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 czerwca 2016 roku

Sąd Rejonowy w Rawie Mazowieckiej, I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	SSR Jarosław Janeczek
Protokolant:	Monika Adamczyk

po rozpoznaniu w dniu 7 czerwca 2016 roku w Rawie Mazowieckiej

na rozprawie

sprawy z powództwa

(...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w R.

przeciwko

K. S.

o zapłatę

1) oddala powództwo;

2) zasądza od (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w R. na rzecz K. S. kwotę 158,26 zł (sto pięćdziesiąt osiem złotych i dwadzieścia sześć groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu;

3) nakazuje pobrać od (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w R. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Rawie Mazowieckiej kwotę 522,82 zł (pięćset dwadzieścia dwa złote i osiemdziesiąt dwa grosze) tytułem zwrotu wydatków poniesionych w toku postępowania przez Skarb Państwa, które nie znalazły pokrycia w uiszczonych przez strony zaliczkach.

SSR Jarosław Janeczek

Sygn. akt I C 285/15

UZASADNIENIE

W dniu 29 października 2014 roku powód – (...) Spółka Akcyjna w R. wystąpił do Sądu Rejonowego Lublin - Zachód w Lublinie o wydanie nakazu zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym i zasądzenie na jego rzecz od pozwanego K. S. kwoty 2235,49 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 30 października 2014 do dnia zapłaty oraz kosztami procesu, w tym kosztami zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, iż pozwany nie uregulował ciężącego na nim zobowiązania wobec powoda a wynikającego z tytułu dostaw energii elektrycznej. Na kwotę dochodzoną pozwem składa się 2130,15 zł tytułem

sumy kapitałów dokumentów księgowych oraz 105,34 zł tytułem skapitalizowanych odsetek wyliczonych od dnia następnego po dniu wymagalności kwot z poszczególnych dokumentów księgowych do dnia wniesienia pozwu.

W dniu 18 listopada 2014 roku Sąd Rejonowy Lublin - Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny wydał nakaz zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym, w którym uwzględnił powództwo w całości.

Sprzeciw od powyższego nakazu zapłaty złożył pozwany skarżąc go w całości, wnosząc o oddalenie powództwa.

W uzasadnieniu pozwany wskazał, iż z powodu odcięcia zasilania nie mógł pobrać energii elektrycznej w okresie, na jaki opiewają faktury. Poza tym nie wskazał, że kwestionuje zużycie energii wskazywane na załączonych dokumentach, gdyż nie można było dokonać odczytu wskazań licznika z uwagi na niesprawny wyświetlacz.

Postanowieniem z dnia 16 grudnia 2014 roku Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny stwierdził skuteczne wniesienie sprzeciwu i utratę mocy nakazu zapłaty w całości oraz przekazał rozpoznanie sprawy tutemu Sądowi.

Powyższe stanowiska strony podtrzymywały w kolejnych pismach procesowych i na kolejnych terminach rozpraw.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

(...) Spółka Akcyjna w R. w ramach działalności swego przedsiębiorstwa świadczy usługę sprzedaży energii elektrycznej oraz świadczenia usług przesyłowych na rzecz pozwanego. W miejscu zamieszkania pozwanego w R. przy ulicy (...) zainstalowane były trzy układy pomiarowe, w których funkcjonowały trzy liczniki o różnych numerach. Jednym z nich był licznik o numerze fabrycznym (...).

(okoliczność bezsporna nadto dowód: umowa sprzedaży energii elektrycznej oraz świadczenia usług przesyłowych, k. 112-113)

19 lutego 2014 roku doszło do kontroli u pozwanego. Stwierdzono podczas niej nielegalny pobór prądu. Wobec stwierdzenia tego faktu dokonano wstrzymania energii elektrycznej na całej nieruchomości, zdemontowania liczników energetycznych o numerach (...) i (...). Z uwagi na brak zgody pozwanego nie doszło do demontażu licznika energetycznego o numerze (...), ale dokonano przecięcia kabli energetycznych prowadzących ze słupa energetycznego do nieruchomości pozwanego, tak, że do licznika numer (...) nie była dostarczana żadna energia elektryczna.

(dowód: poświadczona za zgodność z oryginałem przez występującego w sprawie zawodowego pełnomocnika kopia protokołu kontroli, k. 41; poświadczona za zgodność z oryginałem przez występującego w sprawie zawodowego pełnomocnika kopia zlecenia, k. 42; poświadczona za zgodność z oryginałem przez występującego w sprawie zawodowego pełnomocnika kopia protokołu sprawdzenia technicznego, k. 43; poświadczona za zgodność z oryginałem przez występującego w sprawie zawodowego pełnomocnika kopia załącznika do protokołu kontroli, k. 44-45; poświadczona za zgodność z oryginałem przez występującego w sprawie zawodowego pełnomocnika kopia protokołu kontroli, k. 46; poświadczona za zgodność z oryginałem przez występującego w sprawie zawodowego pełnomocnika kopia zlecenia, k. 50; poświadczona za zgodność z oryginałem przez występującego w sprawie zawodowego pełnomocnika kopia protokołu sprawdzenia technicznego, k. 47; poświadczona za zgodność z oryginałem przez występującego w sprawie zawodowego pełnomocnika kopia załącznika do protokołu kontroli, k. 48-49, kopia zlecenia, k. 66)

25 marca 2014 roku, przed rozpoczęciem kolejnego okresu rozliczeniowego, stan licznika energetycznego numer (...) wskazywał na cyfrę (...).

(dowód: poświadczona za zgodność z oryginałem przez występującego w sprawie zawodowego pełnomocnika kopia faktury VAT, k. 21; opinia biegłego z zakresu elektrotechniki B. K., k. 132-143)

27 maja 2014 roku (...) Spółka Akcyjna w R. wystawiła pozwanemu fakturę VAT nr (...), płatną do dnia 10 czerwca 2014 roku, dotyczącą licznika numer (...) i rozliczenia finansowego za okres od dnia 26 marca 2014 roku do dnia 23 maja 2014 roku. Faktura wskazywała, iż stan licznika wynosi 5788, a zużycie energii w okresie objętym fakturą wynosi 3465 kWh/kW. Opłata za zużyta energię miała wynosić według faktury 1676,71 zł netto, natomiast z tytułu stałej opłaty dystrybucyjnej naliczono 14,26 zł netto. Faktura łącznie obejmowała kwotę 2079,89 zł brutto. Na fakturze wskazano również, że pozwany ma dług w kwocie 342,26 zł.

(dowód: poświadczona za zgodność z oryginałem przez występującego w sprawie zawodowego pełnomocnika kopia faktury VAT, k. 21)

9 lipca 2014 roku (...) Spółka Akcyjna w R. wystawiła pozwanemu fakturę VAT nr (...), płatną do dnia 23 lipca 2014 roku, dotyczącą licznika numer (...) i rozliczenia finansowego za okres od dnia 23 maja 2014 roku do dnia 7 lipca 2014 roku. Faktura obejmowała kwotę 21,65 zł z tytułu stałej opłaty dystrybucyjnej. Na fakturze wskazano również, że pozwany ma dług w kwocie 2422,15 zł

(dowód: poświadczona za zgodność z oryginałem przez występującego w sprawie zawodowego pełnomocnika kopia faktury VAT, k. 20)

5 września 2014 roku (...) Spółka Akcyjna w R. wystawiła notę odsetkową nr (...) na kwotę 17,79 zł dotyczącą opłaty dodatkowej za fakturę nr (...) z dnia 28 marca 2014 roku.

(dowód: poświadczona za zgodność z oryginałem przez występującego w sprawie zawodowego pełnomocnika kopia noty odsetkowej, k. 22)

11 września 2014 roku (...) Spółka Akcyjna w R. wystawiła pozwanemu fakturę VAT nr (...) płatną do dnia 25 września 2014 roku, dotyczącą licznika numer (...) i rozliczenia finansowego za okres od dnia 7 lipca 2014 roku do dnia 31 sierpnia 2014 roku. Faktura obejmowała kwotę 10,82 zł z tytułu stałej opłaty dystrybucyjnej. Na fakturze wskazano również, że pozwany ma dług w kwocie 2101,54 zł.

(dowód: poświadczona za zgodność z oryginałem przez występującego w sprawie zawodowego pełnomocnika kopia faktury VAT, k. 19)

11 września 2014 roku pozwany wystosował do powoda pismo, w którym żądał wyjaśnienia sposobu rozliczenia wyżej wymienionych kwot, w szczególności faktury wskazującej na zużycie energii elektrycznej. W piśmie wskazywał, że licznik numer (...) został również odcięty od energii w dniu 19 lutego 2014 roku. Wskazywał, że podczas próby demontażu licznika okazało się, że uszkodzony jest wyświetlacz i nie można dokonać odczytu.

(dowód: poświadczona za zgodność z oryginałem przez występującego w sprawie zawodowego pełnomocnika kopia pisma pozwanego, k. 38)

W odpowiedzi na powyższe pismo (...) Spółka Akcyjna w R. poinformowała klienta, iż przekazała sprawę do operatora systemu dystrybucyjnego w celu weryfikacji oraz zajęcia stanowiska w sprawie. Nadto wskazała, jakie kroki winien powziąć pozwany w celu wznowienia dostaw energii elektrycznej.

(dowód: poświadczona za zgodność z oryginałem przez występującego w sprawie zawodowego pełnomocnika kopia pisma powoda, k.39-40)

Licznik elektryczny numer (...) dokonał zamknięcia okresu rozliczeniowego na dzień 1 lutego 2014 roku. Stan licznika wyniósł wówczas 2323,56 kWh. Takie samo zużycie energii licznik wskazywał w dniu badania go przez biegłego, to jest 2 marca 2016 roku. Licznik nie był w żaden sposób uszkodzony. Prawidłowo nalicza i rejestruje zużycie energii.

(dowód: opinia biegłego z zakresu elektrotechniki B. K., k. 132-143)

Sąd dokonał następującej oceny materiału dowodowego:

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie zebranych w sprawie dowodów w postaci dokumentów oraz opinii biegłego z zakresu elektrotechniki B. K..

Dokumenty zaliczone w skład materiału dowodowego są wiarygodne i w opinii Sądu przedstawione w nich fakty są zgodne z rzeczywistością. Zastrzeżeń w tym przedmiocie nie podnosiła także żadna ze stron postępowania.

Na podkreślenie zasługuje, że Sąd dał w całości wiarę dowodowi z opinii biegłego. Opinia ta była jasna, czytelna i nie zawierała sprzeczności. Biegły jasno uzasadnił swoje wnioski i nie uchybił przy ich wyprowadzaniu ze stwierdzonych faktów zasadom logiki. Co więcej należy stwierdzić, iż przedmiotowa opinia nie była właściwie kwestionowana przez żadną ze stron i nikt nie wnioskował o uzupełniające przesłuchanie biegłego na rozprawie.

Sąd pominął dowód z opinii biegłego z zakresu instalacji elektrycznych P. G.. Była ona nie przydatna do ustalenia stanu faktycznego w niniejszej sprawie, gdyż biegły nie przeprowadził stosownych badań i tym samym nie udzielił odpowiedzi na postawione przez sąd pytania.

Fakt, iż licznik elektryczny o numerze (...), którego dotyczą roszczenia został odcięty od energii elektrycznej na słupie w dniu 19 lutego 2014 roku, jak twierdzi pozwany Sąd uznał za ustalony w trybie art. 231 k.p.c.

Fakt ten nie wynika z bezpośrednio z załączonych dokumentów. Jedynie z kopii dokumentu z k. 66 akt sprawy z dnia 31 sierpnia 2014 roku (data zlecenia) dotyczącego licznika numer (...) wynika, że odłączenie nastąpiło wcześniej, choć nie wiadomo, kiedy.

Jednakże omawiana okoliczność wynika w ocenie Sądu pośrednio z ustalenia poczynionego na podstawie opinii biegłego elektryka, z której wynika, iż o dnia 1 lutego 2014 roku stan licznika do dnia wydania opinii nie zmienił. Świadczy to o tym, że od tego dnia energia z tego licznika nie była pobierana a więc wysoce prawdopodobne jest, że nie był on podłączony do linii energetycznej.

Odłączenie licznika od sieci potwierdza również korespondencja stron z września 2014 roku, gdzie pozwany wskazywał powodowi fakt odłączenia omawianego licznika od sieci a powód w odpowiedzi nie kwestionował tego faktu, lecz dawał wskazówki, jak pozwany ma postąpić by uzyskać nowe podłączenie do sieci elektrycznej.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo jest bezzasadne i zasługuje jedynie na oddalenie.

Z zebranego w sprawie materiału dowodowego wynika, iż strony łączyła umowa sprzedaży energii oraz świadczenia usług przesyłowych.

Umowa ta składa się z dwóch rodzajów umów – umowy sprzedaży i umowy przesyłowej (dystrybucji), przy czym umowa przesyłowa jest nazwaną umową o świadczenie usług, uregulowaną innymi przepisami w rozumieniu art. 750 k.c., a więc stosuje się do niej odpowiednio przepisy o zleceniu tylko w zakresie nieuregulowanym ustawą z dnia 10 kwietnia 1997 roku – Prawo energetyczne i przepisami wykonawczymi do tej ustawy (t. jedn. dz. U. z 2012 r., poz. 1059 ze zm.), oraz rozporządzeniami wykonawczymi.

W obecnym kształcie procesu cywilnego ustawowo podkreślono jego kontrydiktoryjny charakter, czego potwierdzeniem są regulacje zawarte w art. 232 k.p.c. oraz w art. 6 k.c.

Ciężar dowodu spoczywa na stronach postępowania.

To one są dysponentem toczącego się procesu i od nich zależy jego wynik. Mają bowiem obowiązek przejawiać aktywność, w celu wykazania wszystkich istotnych okoliczności i faktów, z których wywodzą skutki prawne.

Zatem w rozpatrywanej sprawie to na stronie powodowej ciążył obowiązek, wykazania dochodzonego przez nią roszczenia.

W tym miejscu należy wskazać, iż z dowodów zaprezentowanych w sprawie wynika chaos informacyjny.

Strony przedstawiały dokumenty niezwiązane bezpośrednio z układem pomiarowym, którego dotyczyła sprawa.

Z przedstawionych w aktach dokumentów wynika, bowiem, iż u pozwanego były zainstalowane trzy układy pomiarowe, w których funkcjonowały trzy liczniki o różnych numerach.

Licznik o numerze (...) - na który zostały wystawione faktury wymienione precyzyjnie w części uzasadnienia o stanie faktycznym – został poddany oględzinom przez biegłego.

Z jego opinii wynika, iż w spornym czasie nie zarejestrował on żadnego poboru energii elektrycznej, mimo że był sprawny technicznie w zakresie dokonywania rozliczeń.

Wykluczone jest, więc zużycie energii w wymiarze 3465 kWh/kW w okresie od 26 marca 2014 roku do dnia 23 maja 2014 roku jak to wskazuje faktura VAT nr (...). Faktura ta stwierdza nieprawdziwy stan rzeczy w zakresie zużycia energii przez pozwanego (a również nieprawdziwy stan licznika) a co za tym idzie nie może być uzasadnioną podstawą naliczenia opłat za energię elektryczną.

W ocenie Sądu z uwagi na ustalenie, iż licznik energetyczny numer (...) został odłączony od sieci elektrycznej w dniu 19 lutego 2014 roku niezasadne jest również naliczenie opłat stałych [opłata dystrybucyjna stała, opłata abonamentowa] na fakturze VAT nr (...) oraz dwóch pozostałych fakturach, które obejmują dochodzoną w sprawie kwotę.

Skoro licznik elektryczny numer (...) nie był podłączony do sieci elektrycznej (odcięty na słupie) to nie może być mowy o świadczeniu na rzecz pozwanego żadnych usług dystrybucyjnych, za który musiałby on zapłacić.

Co do należności w kwocie 17,79 zł wskazanej w nocie odsetkowej (...) to Sąd uznał iż nie została należycie wykazana wysokość dochodzonego roszczenia albowiem powód nie przedstawił faktury (...) z dnia 28 marca 2014 roku, która miałaby rzekomo stwierdzać należność od której naliczono odsetki.

Mając powyższe na uwadze, powództwo zostało oddalone.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 k.p.c., który nakazuje stronie przegranej sprawę zrehabilitować przeciwnikowi poniesione przez niego koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu).

W niniejszej sprawie to powód w całości przegrał proces, stąd winna zwrócić stronie pozwanej poniesione przez nią koszty postępowania, na które złożyła zaliczka uiszczona na wynagrodzenie biegłego w kwocie 158,26 zł.

Ponadto na podstawie o art. 83 ust 2 i art. 113 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2014 roku, poz. 1025 z późn. zm.) Sąd mając na uwadze wynik postępowania nakazał pobrać od strony powodowej na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Rawie Mazowieckiej kwotę 522,82 zł tytułem wydatków związanych z kosztami opinii biegłego, które nie znalazły pokrycia w uiszczonych przez strony w zaliczkach, a które to kwoty tymczasowo wyłożył w sprawie Skarb Państwa.

SSR Jarosław Janeczek